

Залишки конюшні
(розвідка зліва)**Висновок № 3**

Що цікавого в розрізах бастіонів кінця XVII століття? Є в письмових джерелах згадка про те, що тодішнього білоцерківського старосту Яна Острозького в кінці XVI ст. вибили із замку, захопивши його величезну бібліотеку та збірку листів, які були в подальшому знищенні. Відомо, що їх спалили десь на території замку.

Під час нинішнього дослідження цього бастіонного валу у верхній частині засипки знайдено дві актові печатки. Отож письмова згадка про знищенння бібліотеки і великого архіву листування Острозьких знайшла своє підтвердження в розкопі. Отже, було знищено бібліотеку і документацію, а потім землю, на якій це відбулося, використали для насипу бастіонної фортеці.

Висновок № 4

Заслуговує на увагу й історія подальшого заповнення досліджуваного об'єкта. Оскільки певний час тут розташувалися конюшні, то, очевидно, під кінець XVIII ст., коли змінилася ситуація і цими землями оволоділа Московська держава, потреба в гарнізоні та в утриманні великої кількості коней відпала. Цю споруду почали вже використовувати як звичайне сміттезвалище, закидаючи туди і відходи тваринництва, і всіляке сміття, котре збиралося на території фортеці.

Те, що скидали, періодично за-сипали шаром землі. І ось саме по ньому добре простежуються

присутні культурні нашарування XIV ст., XV ст., XVI ст. Але найцікавіше те, що тут виявлено безліч знахідок, пов'язаних із давньоруським часом, - це великі шматки плінфи⁴, цем'янковий розчин, котрим кріпилася плінфа, каміння. Були там і фрагменти людських кісток, адже біля давньоруських храмів, зазвичай, розбивалися прицерковні цвинтарі.

Свого часу Руслан Орлов про-

це вже за часів радянської влади? Проте засипка цього об'єкта (конюшень) вказує, що це почали робити вже в другій половині XVIII ст. Саме звідти, з фундаменту давньоруського храму, брали землю і пересипали сміттезвалище, аби позбутися смороду.

Імовірно, наші попередники навіть не знали про розташування тут давньоруського храму і поховання. Інакше вони б цього не зробили.

Між іншим...

Знайдено старовинні монети (блізько 40) – соліди, які були найдрінішими грошовими одиницями Речі Посполитої. Потрібен ще певний час для їх обробки, але ці знахідки вже зараз допомагають розібратися у складній стратиграфії⁵ цього місця, бо життя тут вирувало постійно: на місці однієї споруди будувалися інші, робилися досипки, вирівнювалися, потім знову зводилися нові споруди. Власне, наявність монет допомагає розібратися у знайденому матеріалі, більш точно його датувати, а головне – детально окреслити етапи будівництва самої фортеці.

Знайдено ще одну цікаву річ – плюмаж. Це металева конусоподібна втулка із закрученими променями, які розходяться від

го залізного віку, і в давньоруський період. Воно пов'язувалося з дебільшого з військовою справою та оборонною рубежів. А результати розкопок білоцерківської фортеці яскраво засвідчують, що тут перетиналися важливі торгівельні та військові шляхи.

Отож місто-фортеця, заснована ще в 1032 році князем Ярославом Мудрим, продовжувало функціонувати далі як урбаністичний центр. А сьогодні це сучасне, найбільше в Київській області місто, що має майже тисячолітню історію, якою пишаються гідні нащадки своїх славних працурів.

Максим Квітницький:

- Особисто мене пам'ятка вразила досить сильно, оскільки я бачив різні фортифікаційні споруди, працював з ними, але білоцерківський бастіон так серйозно й ретельно досліджується вперше. Знайдений матеріал разом із письмовими джерелами допоможуть нам зробити реконструкцію розвитку Білої Церкви тих часів, а саме: розвиненого і пізнього середньовіччя. Хочу сказати, що все це було б неможливим без підтримки Костянтина Єфименка, бо він дійсно розуміє, наскільки ці дослідження нас збагачують, у першу чергу, духовно й дають можливість місту стати прекрасним туристичним центром Київщини.

Кістяна накладка та спусковий гачок від рушниці XVII ст.

водив дослідження залишків фундаменту давньоруського храму і католицької каплиці, котра потім була на цьому місці. Частину храму знищено великою перерізною ямою.

Довго велися наукові дискусії про те, хто ж це зробив? Чи це під час перебудови міста в XIX ст., чи

ней. Плюмаж – деталь декоративна, вона кріпилася до ремінного кінського оголів'я або до шоломів, куди ще вставлялося страусине пір'я. Плюмаж використовували під час військових парадів.

Розкопи на Замковій горі підтвердили, що життя на території нашого міста було і в добу ранньо-

Фрагменти керамічного посуду та полив'яних кафлів

Ретельне дослідження кожного сантиметра ґрунту

СЛОВНИЧОК**ІСТОРИЧНИХ ТЕРМІНІВ**

¹ Фортифікація – зведення укріплень, оборонних споруд.

² Бастіон – укріплення різного типу, фортеця, цитаделя, оплот.

³ Городні – це дерев'яні зруби з колод, щільно притиснутих одна до одної і розташованих у декілька рядів. Між ними затрамбовували ґрунт, аби вал давньоруського міста-фортеці не опливав.

⁴ Плінфа – тонка плитчаста цегла давньоруського часу. Старовинний будівельний матеріал.

⁵ Стратиграфія – система розташування шарів різних історичних періодів у землі, що відкладаються століттями і в сукупності називаються в науці культурним шаром.